

מ"ת 9964/03/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 9964-03-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)
תיק חיצוני: 236395/2021

בפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב פלוני (עציר)
ב"כ המבקשת עו"ד רימא רבאח
ב"כ המשיב עו"ד קובי פלומ

החלטה - ראיות לכאורה

לפני בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, שהוגשה יחד עם כתב אישום המייחס לו עבירות **הצתה**, לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק.

המעשים הנטענים:

1. המשיב והמתלוננת נשואים זל"ז וגרים בטייבה עם ילדיהם, אך עקב "התערעורת הקשר" ביניהם, הם חיים בקומות נפרדות בבית המשפחה. בבית סמוך, בצידו השני של הרחוב, גרה גיסתה של המתלוננת, גב' ****, עם משפחתה.
2. ב-24.02.21 סמוך לאחר 02:30, יצא המשיב מביתו, כשראשו ופניו מוסתרים בברדס (קפוצ'ון) ומסכה והוא נושא מיכל של חומר דליק, נכנס לחצרה של משפחת ****, בה חנו מכוניותיהן של המתלוננת (מזדה) ושל מרווה (טויוטה), שפך עליהן את החומר הדליק, והצית אותן. חלקה הקדמי של טויוטה נשרף כליל והמזדה ניזוקה בחלקה הקדמי.
3. המשיב שב לביתו ובשעה 08:30 יצא לענייניו. רק אז נודע למתלוננת את שארע, מבני משפחתה, והמשטרה הוזעקה למקום. אז ובהמשך היום צפו המתלוננת וקרוביה בסרטוני האבטחה, וזיהו את המשיב כמבצע ההצתה[1].
4. אותו יום בשעה 12:00, פנתה המתלוננת למשיב כשחזר לביתו, ושאלה אותו מדוע הצית את המכוניות. בתגובה, אמר המשיב כי עשה זאת כי רצה לעשות זאת, ואז איים על המתלוננת ש"ישרוף אותה, את ביתם ואת ילדיהם", נטל סכין ממגירה במטבח, הניף אותה וצעק "אני אהרוג אותך". המתלוננת נמלטה מהבית, ושבה לאחר שהמשיב יצא מהבית.

גדר המחלוקת ותמצית טיעוני הצדדים:

5. **זיהוי** המשיב כמבצע ההצתה, שתועדה במצלמות אבטחה המותקנות במקום, הוא שבמחלוקת. עוד מכחיש המשיב את טענת המתלוננת בדבר האיומים.

6. **המבקשת** מבססת בקשתה, לעניין ההצתה, על זיהוי של המשיב, שתועד במצלמות אבטחה כשהוא מבצע את המעשים הנטענים: משהוצג תיעוד זה (סרטונים) למתלוננת ולקרובי משפחה, זיהו כולם את המשיב כמבצע המעשה. עוד מצביעה התביעה על עובדת יציאתו של המצית מבית מגוריו של המשיב ועל שיבתו לשם לאחר המעשה הנטען. לעניין האיומים מפנה התובעת המלומדת לאמרותיה של המתלוננת, שנתמכות בדברי בתה, שתיארה את מצבה הנפשי סמוך לאחר האירוע.

7. **המשיב**, מפי ב"כ המלומד, אינו כופר בקרות האירוע, אך טוען כי זיהוי כמבצע ההצתה הוא שגוי, בין מחמת טעות ובין מחמת זדון. עוד הוא מלין על מחדלי חקירה חמורים, וביניהם הימנעות מבדיקתה של טענת אליבי, והימנעות מניסיון לאתר ולתפוס את הבגדים שלבש לפי הנטען בעת ביצוע המעשה. עיקר טיעונו של המשיב נגע למעשה ההצתה, ולגבי האיומים טען כי אין להסתמך על דברי המתלוננת, הלוקים בחוסר אמינות בולט.

עיקר הראיות:

8. **סרטוני האבטחה:**

- א. פירוט הנראה בשנים-עשר סרטוני האבטחה, נרשם בדו"ח צפייה מיום 28.02.21 [ל"ה];
- ב. צפיתי בסרטונים וראיתי, שבשעה 02:41 נראה המצית, כשבידו מיכל, יוצא מביתה של משפחת המשיב, ונכנס לחצר ביתה של משפחת ****. בשעה 02:45, לאחר הצתת המכוניות, חזר המצית על עקבותיו ונכנס לביתה של משפחת המשיב;
- ג. כבר אומר, כפי שיפורט להלן, שלא יכולתי לזהות בעצמי את המשיב כמצית, אך הובהר לי כי תנאי התאורה, האיכות והחדות של הצילום, ואופן הליכתו הייחודי של המצית - מאפשרים את זיהוי המשיב כמצית על-ידי מי שמכיר אותו היכרות קרובה [ע"פ 7679/14 **זהאדה נ' מ.י.** (2016)];

9. **אמרות המתלוננת:**

- א. הודעתה מיום 24.02.21 10:04: אינה יודעת מי היה המצית ואינה חושדת באיש;
- ב. הודעותיה מיום 24.02.21, ב-16:45 וב-17:54: את המשיב זיהתה בסרטוני האבטחה לפי בגדיו והליכתו. לאחר שזיהתה את המשיב בסרטוני האבטחה, פנתה למשיב עם הגעתו הביתה, ושאלה אותו מדוע הצית את המכוניות. המשיב ענה "כן, אני עשיתי, כי אני רוצה לעשות" ו"אני רוצה לשרוף אותך ואת הבית... אני רוצה להרוג אותך... לך תתלונני, מה יעשו לי, כלום. לא יעשו לי כלום, אני חולה"[2]. המשיב הוציא סכין ממגרה במטבח ואיים ש"אני אשרוף אותך בתוך הבית ואני אהרוג אותך בסכין", ולכן יצאה המתלוננת מהבית עד שהמשיב נעצר, אז הגיעה עם בנה א. לתחנה והגישה תלונה;

ג. הודעתה מיום 26.02.21: המשיב לא היה אלים-פיזית כלפיה מעולם, אך היה מאיים מדי-פעם שירצח אותה. לפני האירוע לא היה שינוי בהתנהגותו של המשיב והוא לא איים על המתלוננת. זיהויה את המשיב הוא ודאי, לפי לבושו והליכתו - את בגדיו היא מכבסת (למרות הפירוד) והיא זו שקנתה לו את הבגדים שלבש בעת המעשה. בגדים אלה כובסו לאחר האירוע על-ידי אם המשיב, שנוהגת כך כשגרה, והם בחזקת המתלוננת. לענין האיומים, זו פעם ראשונה שהמשיב איים בסכין. בתה של המתלוננת ישנה בבית וכשהתעוררה אמרה שלא שמעה כלום;

10. אמרותיו של בנם של המשיב והמתלוננת, יליד 1999, מיום האירוע 24.02.21:

א. שוטר סיור שהגיע למקום, צפה בסרטוני האבטחה בנוכחות בנם של המשיב והמתלוננת, שאמר לו שהמצית אכן נראה יוצא מביתם וחוזר אליו, אך לא זיהה אותו. לאחר שסיים השוטר ענייניו במקום, ביקש מהבן שיצטרף אליו כדי להגיע לתחנה ולמסור הודעה. בדרכם סיפר הבן לשוטר שלמעשה זיהה בסרטונים את המצית כמשיב "בוודאות, גם לפי ההליכה וגם לפי תיאור הלבוש" [דו"ח פעולה ד'];

ב. בהודעתו שנגבתה בשעה 12:29, מסר הבן שהמתלוננת העירה אותו בשעה 08:00 כשהיא בוכה, וסיפרה לו על הצתת המכוניות. שוטרים הגיעו למקום, וכשצפו יחד בסרטוני האבטחה, זיהה הבן בוודאות את המשיב לפי "הליכה של אבא שלי, הבגדים שלבש אני מכיר, וגם חזר הביתה";

11. בתם בת השש-עשרה של המשיב והמתלוננת, מסרה בהודעתה מיום 26.02.21, שזיהתה את המשיב בסרטי האבטחה לפי לבושו ולפי הליכתו - "כשאתה מכיר משהו, אתה יודע שזה הוא, כי הוא הולך לא כמו כל אחד, אפשר לזהות את זה בקלות" - וגם כי הוא נכנס לביתם-ביתו לאחר המעשה. לענין האיומים, היא ישנה וכשקמה, המשיב לא היה בבית והמתלוננת בכתה ורעדה מפחד, וסיפרה לה שהמשיב איים עליה עם סכין. היא אכן ראתה סכין על השיש במטבח.

12. אמרותיה של ***

א. הודעתה מיום 24.02.21 שעה 09:49: ***התעוררה מצעקות השכנים, ראתה את הרכב בוער והצליחו לכבות את האש. רק בבוקר התקשרה לבעלה, שעבד, וסיפרה לו. לא חושדת ולא יודעת מי היה המצית;

ב. הודעתה מיום 25.02.21: מרווה התעוררה בשעה 02:45 מצעקות השכנים ודפיקותיהם בדלת, וראתה את הרכב הבוער. אובדת עצות, חיכתה לבוקר ואז התקשרה לבעלה וסיפרה לו מה שקרה. *** התקשר למשטרה, וכשהגיעו השוטרים צפו יחד אתם בסרטוני האבטחה ומרווה ראתה "בחור שיוצא מהבית של [המתלוננת], עם גלון ביד ימין, הלך לכיוון הרכבים והצית אותם". מרווה לא זיהתה את המצית, אך "ככה אמרו לי [המתלוננת ובנה] [כ]שישבנו ודיברנו". מרווה זיהתה אותו (לבסוף) כי "זה ההליכה שלו וההתנהגות שלו וזו גם דרך הלבוש שלו, מכנס טרנינג כהה וקפוצ'ון כהה";

ג. בהודעות הבהרה שניגבו ביום 26.02.21 וביום 28.02.21, הסבירה מרווה

שתחילה לא זיהתה את המשיב כמצית, אך לאחר שצפתה בסרטונים כמה פעמים "והסתכלתי יותר טוב", זיהתה אותו. את המשיב זיהתה לפי לבושו והליכתו - "אני רואה אותו כמעט כל יום שהוא יוצא מהבית שלו, הוא הולך כזה בחור רחב ומכופף כזה, יש לו הליכה מיוחדת, זו לא הליכה רגילה שלי ושלך" - "וגם לפי זה שהוא יצא ונכנס לבית שלו". כשהוצגו לה הסרטונים, הסבירה מרווה את מבנה הזירה והצביעה על יציאתו של המצית מבית המשיב ועל חזרתו לשם. לעניין האיומים, מרווה אישרה שהמתלוננת סיפרה לה בעבר על איומי המשיב ועל פחדה ממנו, אך לא סיפרה על אלימות פיזית. ביום 25.04.21 סיפרה לה המתלוננת ששאלה את המשיב מדוע הצית את המכוניות, והוא אישר שאכן עשה זאת, ואז איים שיהרוג אותה כשבדיו סכין, עד שנמלטה מהבית;

13. *****, בעלה של *****, התקשר למשטרה ביום האירוע 24.02.21 בשעה 09:05, מסר על ההצתה וציין כי אינו חושד באיש [דו"חות פעולה ה', ו'; תמליל שיחה כ"ג]. בהודעתו מיום 25.02.21, סיפר שצפה בסרטוני האבטחה ביום 24.05.21 בשעה 16:30 וזיהה את המשיב בוודאות, לפי "הליכה שלו, התנהגות שלו, וגם יצא מביתו וחזר לבית שלו";

14. **המשיב** נחקר ביום האירוע 24.02.21 שעה 20:05, לאחר שיחה טלפונית עם סניגור: המשיב חזר על הכחשתו הגורפת, וטען שהלך לישון בשעה 22:00 וקם רק בשעה 08:00. כשהציג לו החוקר, באמצעות הטלפון הנייד שלו, סרטוני אבטחה בהם נראית דמות המצית, טען המשיב כי "אני בפלאפון לא רואה כלום... אני לא מזהה כלום, אני לא רואה איפה זה וזה לא אני". המשיב הכחיש את אירוע האיומים וטען שכלל לא פגש את המתלוננת ביום האירוע.

דין ומסקנות - אירוע ההצתה:

15. כידוע, במסגרת זו של הליך מעצר לא נבחנת שאלת מהימנותם של עדים, והתביעה אינה נדרשת להציג מארג ראיות שמצביע על אשמתו של משיב מעבר לספק סביר - בירורן של שאלות אלו מצוי כולו בממלכת התיק העיקרי, וענייננו עתה בבדיקה אם מתקיים סיכוי סביר להרשעה [בש"פ 1101/21 **אלעמראני נ' מ.י.** (2021); בש"פ 7666/20 **מור יוסף דן נ' מ.י.** (2020); בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מ.י.** (1996)]. נושא הדיון הוא הפוטנציאל ההוכחתי של הראיות, והשאלה היא, האם תתרוממה להרשעתו של הנאשם אם פוטנציאל זה אכן יתממש. קיומן של ראיות לכאורה נקבע אפוא לפי המבחן של "אם נאמין": "אם נאמין לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שהעורר ביצע את המעשה המיוחס לו?" [בש"פ 215/19 **סלאימה נ' מ.י.** (2019)]. ככלל, חומר החקירה נבדק "על פניו", אלא-אם מצויות בו פירכות מהותיות וגלויות לעין, המצביעות על חולשה של ממש בתשתית הראייתית הלכאורית [בש"פ 5899/12 **כנעאני נ' מ.י.** (2012); בש"פ 2751/18 **אבו עסא נ' מ.י.** (2018); מ"ת 55161-09-20 **מ.י. נ' אברזיל** (2021)].

16. מידת הזהירות מחייבת, גם בשלב זה, התעלמות מדברי מרווה, ככל שהם נוגעים לזיהוי המשיב כמצית, לנוכח דבריה מהם עולה שלכאורה, זיהויה את המשיב לא היה אותנטי אלא אימוץ דבריהם של המתלוננת ובנה.

17. לא כך בעניינם של המתלוננת, הבן, הבת ו***, שלא נפל פגם בהערכת יכולתם הלכאורית לזהות את המשיב:

א. היכרותם את המשיב ואת הליכותיו היא עמוקה ויסודית, ומצפיית בסרטונים למדתי כי דמותו של המצית מופיעה בהם לפרקי-זמן ארוכים למדי, בהם הוא נע והולך. הסרטונים

מצטיינים בחדות ובבהירות, וכללם של נתונים אלה מקטין את החשש לזיהוי שגוי [ע"פ 608/11 **כליפה נ' מ.י.** (2012)]. לכן, אין עניינו במצב עובדתי שבו לא ייתכן זיהוי תקף ("המבחן החיצוני"), במנותק מהערכת אמינותו של המזהה ("המבחן הפנימי") [ע"פ 3055/18 אבו **רקייק נ' מ.י.** (2020); ע"פ 193/14 **נסראללה נ' מ.י.** (2014); ע"פ 5889/11 **עבאס נ' מ.י.** (2012); מ"ת (מחוזי מרכז) 10265-06-20 **מ.י. נ' אלקרינאוי** (2020)];

ב. לא ניכרו סימנים המחשידים מי מהארבעה ברצון להעליל על המשיב עלילת שווא, והלוא הם לא חשו לתלות אשם במשיב, עד שצפו בסרטונים. ועוד - הבן ניסה לחפות על אביו; המתלוננת לא ניצלה הזדמנויות להוסיף טענות מחמירות שהוצעו בחקירותיה, ואף שללה במפורש קיומה של אלימות-פיזית בעבר; *** צפה בסרטונים בעצמו בנפרד מהאחרים;

18. זיהויו של המשיב על-ידי קרוביו הנ"ל, כדמות המצית שנלכד בעדשות המצלמות, נשען על שלושה סממנים, מהם שניים שבידיעת מיודעיו בלבד ואחד הוא בעל טבע כללי - השניים הם אופן הליכתו של המשיב ולבושו, והשלישי הוא יציאתו של המצית מבית המגורים של המשיב ומשפחתו ושיבתו לשם:

א. אופן הליכתו של המצית ייחודי למדי, גמלוני במידת-מה, כך שאפשרי זיהויו המהימן על-ידי קרוביו, בהסתמך על אופן הליכתו ותנועות גופו - "ההיכרות העמוקה והיומיומית מאפשרת לעיתים יכולת של זיהוי ודאי, גם אם לא תמיד ניתן לייחס אותו זיהוי לפרט זה או אחר... הנה כי כן, לאותה היכרות ספונטנית ומיידית, אשר לא תמיד ניתן להסבירה - ניתן לעיתים להעניק משקל רב" [עניין **זהאדה הנ"ל**];

ב. יציאתו של המצית מבית המשיב ושיבתו לשם, הן נסיבות המצביעות ברמת אמינות גבוהה כי המצית הוא המשיב, ודאי באין הסבר אחר;

ג. על-אף שלבושו של המצית איננו ייחודי דיו, די בשני הסממנים הנ"ל כדי לקבוע כי לכאורה, מדובר בזיהוי אמין שניתן לסמוך עליו ממצאים מפלילים, קרי - לקבוע שהמשיב הוא המצית;

19. לזיהויו של המשיב יש להוסיף את הודייתו במעשה, ולמצער את אי-הכחשתו, כשדרשה המתלוננת לדעת מדוע הצית את המכוניות.

20. דחייתן של טענות הגנה נוספות:

א. ההגנה ירדה לפרטי-פרטים של אמרות העדים בניתוח דקדקני, שאין מקומו בהליך זה [בש"פ 3431/08 **שלום נ' מ.י.** (2008), פסקה 8; מ"ת 6900-03-21 **מ.י. נ' גבארה** (2021)];

ב. המשיב טען שישן בביתו בליל האירוע. טענה זו אינה נתמכת בכל ראייה שהיא, וקשה להצדיק את הכרתה בתואר "אליבי";

ג. מחדלי משטרה נטענים, לרבות הימנעות המשטרה מאיתור מצלמות אבטחה

נוספות שמותקנות במקום, הימנעות מחקירת שכנים, הימנעות מחיפוש טביעות אצבע[3], והימנעות מתפיסה של פריטי הלבוש מידי המתלוננת - אינם יורדים לשורשו של עניין ואינם פוגמים ב"יש החקירתי" המוצק, כאמור לעיל. עוד ראו ע"פ 9306/20 **ברגות נ' מ.י.** (2021), פסקה 16; ע"פ 3669/14 **גולן נ' מ.י.** (2016); ע"פ 2697/14 **חדאד נ' מ.י.** (2016), פסקאות 91-92;

21. המשיב זוהה אפוא כמי שהצית את המכוניות, אף הודה במעשה בדבריו למתלוננת, ואני קובע כי לכאורה עבר את עבירת ההצתה המיוחסת לו.

דין ומסקנות - עבירת האיומים:

22. לצד גרסתה של המתלוננת, שאינה לוקה בפגם גלוי לעין, עומדים דברי הבת שהביאה בהודעתה את דברי המתלוננת, שנמסרו לה תכוף לאחר מעשה, וכשנלוו להם אותות ברורים של מצב נפשי נסער.

23. הכחשתו הכוללת של המשיב אינה גורעת כלל ממשקל גרסתה של המתלוננת, ואני קובע כי לכאורה עבר את עבירת האיומים המיוחסת לו.

סוף דבר:

24. התביעה הציגה תשתית ראייתית-לכאורית מוצקה, שבכוחה - עקרונית - לשאת החלטת מעצר עד לתום ההליכים.

25. המשך דיון (עמדת הגנה) נקבע ביום **31.05.21** שעה **09:00**, והמשיב יהיה זמין לדיון ב-VC.

26. אם תבקש ההגנה להפנות עניינו של המשיב לשירות המבחן, תחיש בקשה מתאימה בצירוף עמדת התביעה.

ניתנה היום, ה' סיוון תשפ"א, 16 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

[1] פעולתו של שוטר סויר, שצפה בסרטונים בנוכחות בני המשפחה או חלקם, לא היתה תקינה ויכלה להביא לשיבוש ממשי של החקירה, על-דרך פגיעה במשקל שניתן לתת לזיהוי, שאפשר והוא פרי של "עבודה קבוצתית" ולא זיהוי עצמאי ואוטנטי של כל אחד מהעדים, וראו להלן;

[2] המשיב לוקה בנפשו, אובחן כסכיזופרן ומטופל פסיכיאטרית [מסמכים רפואיים ל"ב-ל"ד];

איש מז"פ שהגיע למקום ריכוז בדיקתו בהצתה עצמה, ולא חיפש ט.א.]

[3]